

Sense fronteres

La primera lectura d'aquest diumenge és una selecció de fragments del llibre dels Fets dels Apòstols, corresponents a l'episodi de l'anomenada conversió de Corneli. Els versets 25-26 d'Ac 10 esmenten l'arribada de Pere a casa de Corneli. La lectura dominical integra els versets 34-35, introducció del discurs de Pere, i 44-48, interrupció sobtada de l'Esperit Sant del discurs que Pere adreça a Corneli, davallant -sense distinció de cap mena- sobre tots els que estan escoltant la predicació de Pere. Es tracta realment d'una interrupció? Fixem-nos que a Ac 10, 36 (fragment que no forma part de la lectura litúrgica), Pere proclama que Déu va enviar la seva paraula als israelites. En això Pere col·loca als israelites en un lloc privilegiat en el pla de salvació i a un nivell distint de la resta de nacions de la terra. En el verset 43, Pere farà una menció als profetes d'Israel i al perdó dels pecats. L'universalisme de Pere és de l'estil de l'universalisme del poble d'Israel. Aquest Déu ofereix la salvació a tots els pobles de la terra sempre que s'integrin precisament al poble d'Israel. El reconeixement de Déu salvador, passa pel reconeixement de Jahvè.

Lògicament, aquesta visió escanyolida de la salvació universal està en clara contraposició a la predicada infatigablement per Jesús, que anunciava la salvació de Déu, oferta sense condicions prèvies i sense passar pel sedàs de l'Israel històric. L'Esperit Sant irromp en el discurs de Pere, abans que aquest no obligui a Corneli a acceptar la fe d'Israel com a pas previ a l'acceptació de la persona i el missatge de Jesús. L'estranyesa dels creients d'origen jueu que l'Esperit Sant s'aboca fins i tot sobre els pagans, confirma que, en el fons, estaven convençuts que el do de l'Esperit era una prerrogativa i un privilegi de l'Israel històric. El verset 47 és la claudicació de Pere davant l'evidència dels fets: "Qui pot privar del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant?" Si Pere claudica és que en altres circumstàncies -sense la interrupció sobtada de l'Esperit Sant- hauria fet les coses d'una altra manera.

L'Esperit Sant no és privatiu ni d'uns determinats llocs, ni de determinats espais, temps o persones. No va ser fàcil per a les primeres comunitats cristianes assimilar aquesta realitat. Els processos foren llargs i difícils, i sovint ens són desconeguts. També ara costa acceptar aquesta gran llibertat de l'Esperit de Déu.